

ઘોરણી : 11

ગુજરાતી

પાદ : 20

સ્ટેચ્યુ રમવાની મા

1. નીચેના પ્રશ્નોના એક-એક વાક્યમાં ઉત્તર લખો.

(1) શેરીમાં પગ મૂકતાં, લેખકને કોણ-કોણ વળગી પડ્યાં ?

➤ દંકી પાસે પાણી ચુંથતાં છોકરાઓ, એકાદ-બે રહડતી બકરીઓ, પોદળો કરતી ગાય, જૂની ગટરોના કાટ ખાદેલાં ફંકણ્યાં, અગાશી અને ધાબા ઉપર શિયાળાનો તડકો ખાતા બીમાર વૃદ્ધો, ઉડતી સમળી - આ બધાં જ લેખકને શાસની માફક વળગી પડ્યાં.

(2) લેખક કોની બીકથી એકફાળિયામાં ભરાઈ જાય છે ?

➤ કોઈ તોફાની છોકરો મને રંગ છાંટી દેશે તો? એવી બીકથી થથરીને લેખક એક ફાળિયામાં ભરાઈ જાય છે.

(3) લેખકની શેરીમાં કઇ રમત ખૂબ જ પ્રચલિત છે ?

➤ લેખકની શેરીમાં ‘સ્ટેચ્યુ’ ની રમત ખૂબ પ્રચલીત હતી.

(4) શ્રીકૃષ્ણાની પિતાની મૂત્રિ જોતાં લેખકે શો સવાલ કર્યો ?

➤ શ્રીકૃષ્ણાની પિતાની મૂત્રિ જોતા લેખકે સવાલ કર્યો કે
ભગવાન તમે પણ સ્ટેચ્યુ થઈ ગયા.

(5) આપણે ઈશ્વરને સ્ટેચ્યુ કરીને શામાં શ્રીજાવી દીધા છે ?

➤ આપણે ઈશ્વરને સ્ટેચ્યુ કહીને મંદિરમાં અને પુસ્તકોમાં
શ્રીજાવી દીધા છે.

2. નીચેના પ્રશ્નોના બે-ત્રણ વાક્યોમાં ઉત્તર લખો.

(1) ઝીણો ક્રોણ હતો ? એના મિત્રો એની સાથે કઈ બાબતે
સફળ ન થયા ?

➤ ઝીણો ભરવાડનો છોકરો હતો. એનાં લૂગડાંમાંથી ગાય, લેંસ
અને બકરાંની વાસ આવતી. એના નાકમાંથી લીંટ ટપક્કા
કરતું. એ ગેટવાળી શેરીમાં રહેતો હતો. ઊછફૂદમાં એનો
કોઈ મુકાબલો કરી શકતું નહિ. એ છાપરા ઉપર કે આડ ઉપર
વાંદરાની જેમ સડસડાટ ચડી જતો.

ઝીણો 'સ્ટેચ્યુ' કહેવામાં ચપળ હતો. એના મિત્રોએ એને
'સ્ટેચ્યુ' કહીને રિજાવી દેવાના અનેક પ્લાન કરેલા, પણ
તેઓ સફળ થયા નહીંતા.

(2) કૃષ્ણાની મૂત્રિ શાથી કાળીમેંશ થઈ ગઈ ?

➤ લેખકે મેળામાં જવાની ઉતાવળમાં ગોખલામાં ઠકોરજી પાસે દીવો પેટાવી, ઠકોરજીને પગે લાગ્યાને ગોખલો બંધ કરી દીધો. એ પછી મેળામાં જવા નીકળી ગયા; પરંતુ બંધ ગોખલામાં દીવાની આજ લાગતાં કૃષ્ણાની મૂત્રિ કાળીમેંશ થઈ ગઈ હતી.

(3) ધરમાં શી હોનારત સર્જિદ હતી ?

➤ લેખકે મેળામાં જવાની ઉતાવળમાં ગોખલામાં ઠકોરજુ પાસે દીવો પેટાવી, ઠકોરજુને પગે લાગાને ગોખલો બંધ કરી દીઘો. એ પછી મેળામાં જવા નીકળી ગયા; પરંતુ બંધ ગોખલામાં દીવાની ઝાર લાગતાં કૃષ્ણાની મૂર્તિ કાળીમેંશ થઈ ગઈ હતી. ઠકોરજુનો અરધો બળેલો ગોખલો ઓસરીની થાંબલી પાસે પડયો હતો.

ટાકોરજીની મોરપિછળી સાવરણી, ગાડી, છત્ર અને વાધા
બળીને રાખ થઈ ગયાં હતાં. આ હોનારત સર્જીએ હતી એટલે
તેમના ઘરમાં સૌનાં મોઢાં ચઢેલાં હતાં.

3. માગ્યા પ્રમાણે કરો.

- લેખકે કરેલું પોતાના ભૂતકાળની શેરીનું વર્ણન તમારા શબ્દોમાં કરો.
➤ વહેલી સવારે શેરીમાં કેટલાક છોકરાઓને કેસૂડાનો રંગ બનાવતા જોવે છે ત્યારે વસંતઋતુનું આછું લખલખું લેખકના શરીરમાંથી વીજળીના કરંટની જેમ પસાર શઈ જાય છે. પાંડુ જેવો લેખક કેસૂડાને અડકવા જાય છે. પણ અડકી શકતો નથી. કોઈ તોફાની છોકરો લેખકને રંગ છાંટી દેશે તો ? એવી બીકથી થથરીને લેખક એક ઢાણિયામાં ભરાઈ જાઈ છે.

એ એકફાળિયાની ગોખલા જેવી બારીમાંથી જેટલી દેખાય એટલી શેરી જોવે છે. ત્યારે તેને લાગે છે કે શેરી બદલાઈ નથી પણ પોતે બદલાય ગયા છે. શૈશવની ઉછળકુદ કુદરતી હતી. હવે એ ઉછળકુદ પોતાને પરફોર્મ કરવી પડે છે. શૈશવ તો પતંગિયા જેવું આવ્યું, બેઠું અને ઊડવું. પણ એ શૈશવના ઊડી ગયેલા પતંગિયા કોઈવાર લેખકના ચશ્માંના કાચ ઉપર આવીને બેસી જાય છે. ત્યારે લેખકના ચશ્માં ઓગળીને રેલાઈ જાય છે. સાલ્વાદોર ડાલીએ જેમ ઓગળતી ઘડિયાળોનું ચિત્ર દોર્યું એમ ઓગળતાં ચશ્માંનું ચિત્ર દોરવાનું તેમને મન થાય છે.

Thanks

For watching